

רע"פ 5344/23 - חיים אלגלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 5344/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: חיים אלגלי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת בתיק עפ"ת 63708-03-23 שניתנה ביום 13.06.2023 על ידי כבוד השופטת א' לינדנשטראוס

בשם המבקש: עו"ד תאמר נאסר

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטת א' לינדנשטראוס) בעפ"ת 63708-03-23 מיום 13.06.2023. בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בנצרת (כבוד השופטת מ' חלאחל-דיאב) בהמ"ש 12801-11-22 מיום 16.02.2023, בה נדחתה עתירת המבקש להארכת המועד להישפט בגין דוח תעבורה.
2. ביום 23.03.2021, נרשם לחובתו של המבקש, נהג במקצועו העובד בחברה של אביו, דוח תעבורה בגין ביצוע עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
3. ביום 27.11.2022, היינו, כשנה וחצי לאחר קבלת הדוח, עתר המבקש לבית משפט השלום בבקשה להארכת מועד להישפט בטענה כי הוא כופר במיוחס לו. זאת, משאחיו הוא שנהג ברכב במועד הנקוב בדוח, והדוח לא הוסב על שמו של האח בשל טעות משרדית שאירעה בחברה של אביו. בית משפט השלום דחה את הבקשה וקבע כי המבקש לא הציג הסבר סביר להגשת הבקשה לאחר המועד הנקוב בסעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ).
4. המבקש ערער על החלטה זו, וערעורו נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי די היה בשיהוי בהגשת הבקשה

עמוד 1

להארכת מועד להישפט כדי להצדיק את דחיית הבקשה. וממילא, כך נומק, אף לגופו של עניין, לא הובא טעם להארכת המועד להישפט - שהרי, טענה לטעות משרדית לא מהווה טעם המצדיק את הארכת המועד להישפט. צוין, כי אם אכן סבר המבקש שאחיו הוא שנהג ברכב, אין לו אלא להלין על עצמו על שלא הגיש בקשה להסבת הדוח בהתאם להוראות ה"פ.חסד".

5. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. בגדרה, שב המבקש על גרסתו לפיה אחיו הוא שנהג ברכב, ועקב טעות משרדית לא הגיש בקשה להסבת הדוח במועד - וכן טען כי הסירוב לבקשתו להארכת המועד להישפט גרמה לו עיוות דין קשה. בנוסף, לשיטתו, עניינו מעלה סוגיה עקרונית, שכן החלטת בית משפט השלום נותנת העדפה לסדרי דין על פני זכויות נהגים מקצועיים.

6. לאחר עיון בבקשה ונספחיה, ובכלל ההחלטות ופסקי הדין בהליכים דלמטה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

7. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.07.2022)). הבקשה שלפניי נטועה כולה בדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש, על אף האצטלה העקרונית שניסה להעניק לה. כמו כן, לטעמי צדק בית משפט קמא בקבעו כי אין למבקש להלין, אלא על עצמו, משהגיש את הבקשה להישפט באיחור כה ניכר של כשנה וחצי, ומבלי ליתן טעם מוצדק לכך (ראו גם: רע"פ 5801/22 ללוש נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (05.09.2022)). בנסיבות אלה, לא מתקיים כל חשש לעיוות דין או אי צדק, לבטח לא כאלה המצדיקים מתן רשות ערעור.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ח באב התשפ"ג (15.8.2023).

שׁוֹפֵט